

[Jens Foged.]

på 40 pct. synes netop at kunne afbalanceres på den måde, som det her er skitseret.

Jeg vil gerne vedrørende landbrugets stuehuse sige, at på dette område finder jeg, at det er en forbedring, vi går over til. Vi har nu fået, ikke en vurdering af landbrugets stuehuse, for der står jo udtrykkelig i loven, at det er en beregning af landbrugets stuehuse, idet de er trukket ud af den samlede vurdering, en beregning, som siger, at stuehusene indebærer så og så stor en part. Når jeg finder, at det er en forbedring, så er det bl. a. ud fra den betragtning, at man her går over til noget beregnet, som skatteyderen kan få sort på hvidt, hvor han har mulighed for at klage til myndighederne, hvis det skal diskuteres, medens det tidligere var sådan, at det var en skønnet beregning, en beregning, som ligningsmyndighederne sådan set kunne diktere, og som skatteyderen næsten ingen mulighed havde for at diskutere med disse folk.

Desuden er der den forbedring i det, at vi nu har fået klare begreber om, hvad der er landbrugsbygninger, hvad der er beboelsesbygninger, og hvad der er produktionsjord, og jeg håber bl. a., at det kan være grundlaget for, at diskussionen om produktionsjord og dens beskatning på ny kan tages op. Det er i det mindste venstres opfattelse, at der her er et område, som ikke er færdigdiskuteret, men at vi med denne nye regel for stuehusene er nået et skridt videre; linjerne tegnes lidt klarere for, hvor meget der er produktionsjord, og vi kan derfor tiltræde netop dette forslag med glæde.

Når hr. Grünbaum ligesom harcelerer en lille smule over, hvad der er blevet sagt af bl. a. hr. Henry Christensen og forskellige andre i denne sag, og vil drage det ind i debatten, vil jeg gerne sige i lighed med, hvad hr. Grünbaum her siger, at der er ingen af de nuværende huse, der skal blive ramt. Alle, der sidder i eget hus i dag, kan altså vide sig trygge. Så er vist alle partier bragt i salveten på det område, og så er der vel mulighed for, at man i ro og mag og — som hr. Henry Christensen tidligere har sagt — i større sammenhæng kan diskutere disse problemer. Det må være det rigtigste. Det kan ikke være under disse forhold, det kommer ind i billedet.

Bestemmelsen i lovforslaget vedrørende skattefritagelse for de sociale ydelser finder vi er rigtig. De ydelser, som man på den måde giver til de handicappede, må man regne med medgår til formålet, og de må derfor naturligt være fritaget for skat.

Også vi kan tiltræde, at kautionsforsikringspræmier og garantiprovisioner i lighed med renteudgifter er fradragsberettigede.

Med hensyn til skatterådene finder vi det naturligt, at ministeren har foreslået, at medlemmerne kan genbeskikkes for en periode af 3 måneder, sådan at vi pr. 31. marts 1970, når vi forhåbentlig er nået frem til en ændring af skatterådernes områder, eftersom vi har de nye kommunalinddelinger, kan finde en harmoni i det.

Jeg vil her gerne bede den højtærede finansminister om, at denne inddeling — selv om den vel er af administrativ karakter, sådan at finansministeren vil kunne ordne den på sit kontor sammen med sine embedsmænd — alligevel må blive præsenteret for folketingets partier, inden sagen er endeligt afgjort. Det kunne da være, at netop folketingsmedlemmer siddende rundt i landet på visse områder havde hånden sådan på pulsen, at en eller anden ting måske kunne bringes i en rigtigere gænge. Jeg ved ikke, om det vil være tilfældet, men jeg anmoder den højtærede finansminister om, at vi på den måde kan få det til behandling.

Jeg skal på venstres vegne tiltræde de af finansministeren fremsatte forslag.

Martin Pedersen: Da vort partis ordfører, hr. Helge von Rosen, ikke kan være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne knytte nogle bemærkninger til det foreliggende forslag.

Jeg kan være enig med de foregående ordførere i, at den klaring, der er sket i lovforslaget med hensyn til, hvorledes kautionsforsikringer og garantiprovision skal behandles skattemæssigt, er en forbedring.

Jeg kan også være enig i, at det er helt naturligt, at handicappede får skattefrihed for de ydelser, de får til afhjælpning af deres handicap.

Det punkt, som har særlig interesse, er jo spørgsmålet om værdiansættelsen af leje af eget hus. Det har hidtil været sådan, at boligforliget klart har angivet, efter hvilke